

[Dohrmann]

lovforslaget; det var en mulighed. Man behøver ikke nødvendigvis at stramme loven, men lad os gøre den mere liberal over for ægtefæller. Det medvirker vi gerne til, såfremt altså forligspartierne er enige.

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal gøre det ualmindelig kort.

Det er smukt at høre på Socialdemokratiets og SF's ordføreres ønsker om forhandlinger. Efter min opfattelse er det nogle ganske gratis ønsker. Hvor var Socialdemokratiet og SF i juni 1988, hvor grunden til den landbrugslov, vi forhandler om nu, blev lagt? Enhver i dette Folketing ved jo, at det er en kendsgerning, og deraf følger ganske logisk, at når der er et forlig mellem et antal partier og der skal stilles ændringsforslag og andre partier skal inddrages, så må der nødvendigvis være enighed blandt de forligspartier, der har lagt grundlaget for forhandlingerne.

Deraf følger også, at hvis de ændringsforslag, der er stillet her i dag, skal vedtages, kræver det enighed blandt de fem forligspartier. Det bøjer Det Radikale Venstre sig også for, og derfor må vi afvise at anbefale de ændringsforslag. Vi anerkender, at Kristeligt Folkeparti har trukket sit tilbage, og at der er mulighed for at drøfte det, og det vil vi da også gerne være åbne over for.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Man kan vel sige, at i modsætning til de andre partier afskar Det Radikale Venstre i hvert fald enhver chance for forhandling her og udtrykte, at det ønskede Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder.

Ved forhandlingerne sidste sommer drøftede vi kartoffelkurrenteaftgiften. Jeg var med til drøftelserne i Statsministeriet, og vi drøftede ungdomsledigheden, vi drøftede landbruget. Vi blev i efteråret enige om kartoffelkurens renteaftgift, vi blev i august måned enige om ungdomsarbejdsløsheden. Om refinansiering kunne vi også blive enige. Jeg tror i øvrigt, at landbruget i dag siger, at det forslag, Socialdemokratiet kom med, er bedre.

Det blev altså ikke til noget, på trods af at De Radikale kunne have fået løst det hele. Når regeringen halvanden måned senere gik med til de andre ting, der var vores led i forhandlinger-

ne, hvorfor kunne den så ikke gå ind for det i juni måned?

Så aftalte Det Radikale Venstre i juni måned noget med Fremskridtspartiet omkring landbrugsloven. Men det, vi behandler i dag, er langt mere vidtgående. Det her er noget, der blev forhandlet omkring juletid, og det er langt mere vidtgående end det, man blev enig med Fremskridtspartiet om sidste sommer.

Jeg synes, fru Marianne Jelved skulle give mig en forklaring på, hvorfor Det Radikale Venstre gik langt videre til jul, efter at man havde fået den refinansiering, som man er så glad for.

Duetoft (CD):

Jeg vil godt starte med at løfte en byrde fra fru Marianne Jelveds skuldre, for faktisk afskar vi allerede forhandlingerne ved førstebehandlingen, hvor vi sagde, at Socialdemokratiet ikke var spor velkomment med de grundholdninger, det havde. Så i virkeligheden er det vel en diskussion, der burde være passé på dette tidspunkt.

Og så vil jeg i øvrigt gøre det her forholdsvis kort, fordi vi under førstebehandlingen fremførte grundsynspunkterne vedrørende denne lov. Dog vil jeg godt starte med noget, som jeg føler at der er behov for at sige to gange; jeg gjorde det ved førstebehandlingen, og jeg vil gerne gøre det igen her.

Det er at sige tak til ministeren, for jeg synes faktisk, at det forhandlingsklima, vi havde, og den måde, forhandlingerne blev ledet på, og den måde, ministeren fik styret uden om skærene på, var forbilledlige. I politik kan det vel ikke siges for mange gange, når noget gøres så godt. Så tak til ministeren!

Vi mener stadig væk, at det er rigtigt med den strukturomlægning, der er lagt op til her, hvor dansk landbrug nu bliver styret ind i en udvikling, hvor man på den ene side får nogle økonomisk rentable brug, der er noget større, og hvor vi på den anden side ved åbningen over for deltidslændmænd osv. får klaret den kulturelle side af landbruget, altså får klaret affolkningen af landet. En af hovedindvendingerne mod de store brug har hele tiden været: Jamen skal vi nu til at have store områder af Danmark, der ikke er befolkede, og hvad sker der med den lille købmand og skolen osv.?